

Scharreleieren

SYLVIA

Guus Peterse

Een warm en zonnig, bijna zomers duinpannetje in september in de duinen ten zuiden van Den Helder. Zo'n heerlijke nazomerdag dat de insecten nog zoemen en de zon nog brandt. Dat op terrasjes nog één keer de armen bloot gaan en op het strand wie weet nog iemand zich in bikini waagt. Met een stel vogelaars staan we te turen naar een stel verspreide braam-, vlier- en meidoornstruiken voor ons. Zien we iets bewegen, dan heffen we de kijker of richten de telescoop, de één naar hier, de ander naar elders. "Grasmusje" klinkt het dan, of "zwartkop". Een enkele keer "braamsluiper" of "tuinfluiter", en we zoeken verder. Dan: "baardgrasmus"! En allen richten collectief kijker of telescoop naar hetzelfde hoekje van het aangeduide bosje en jawel, daar is-ie: de eerste-najaars baardgrasmus die hier gisteren is ontdekt. En voldoening, opluchting ook, neemt bezit van het groepje.

Na enig gescharrel laat de vogel zich prachtig zien, vrij in de telescoop. En later nog enkele keren net zo. Volop genieten dus. Maar we zijn hier nog niet klaar. We moeten er nog één. Nog even zoeken, nog even geduld, maar dan klinkt het bevrijdende "sperwergrasmus"! En weer richten we de kijkers of de telescopen.

Het werd wel weer eens tijd voor een geslaagde twitch, voor een mooie nieuwe soort, vond ik, en zie hier: twee voor de prijs van één (retourtje Utrecht - Den Helder-zuid met korting: € 18,10; dat maakt € 9,05 per stuk). Deze was wel een stukje lastiger dan de baardgrasmus, hield zich soms langdurig schuil in het binnenste van de bosjes, maar uiteindelijk liet hij zich toch een aantal keer mooi door de telescoop bekijken.

Zes Sylvia's bijeen dus; wie van Sylvia houdt, kon zijn hart ophalen.

En verder, ja dat deed er natuurlijk niet meer toe. Rietgorzen, een winterkoning, een heggenmus, grote gele kwikstaart over. Verderop aan zee onder meer wat grote sterns, sommige juveniel, bedelend bij sommige adult. Geen bikini's op het strand en het soort zee waar je je toch werkelijk geen pijlen of jagers bij voorstellen kunt. En hoewel je nooit weet, na een kwartiertje toch maar vertrokken naar Mariëndal. Waar het ook niet echt bijzonder was. Groepjes eenden in eclips, wat kluten, een zwarte ruiters en twee bonte strandlopers. Nee, het hoogtepunt van vandaag zou het niet worden. Dat had ik al achter de rug. Het was genoeg geweest.

15 september 2008